

Tankar från en kandidat till Kubas Nationalförsamling

Tankar från en kandidat till Kubas Nationalförsamling

Denna söndag ska analyseras väl, om folk går massvis för att rösta kommer det att vara ett tecken på tillgivenhet för revolutionen och Fidel. Och ett tecken på förtroende för landets ledning.

Om det finns omfattande röstskolk måste vi anta den med mognad och talang, och när jag säger talang menar jag att vi samvetsgrant analyserar det budskap som befolkningen sänder. Och vi måste ge de rätta svaren.

"Vi har inga valkampanjer. Jag har inget annat att erbjuda än mina ansträngningar och engagemang. Det finns inga vallöften. Jag har inte bett någon att rösta på mig, det vore inte etiskt eller värdigt vår demokrati."

Det var kl. fem på morgonen, tiden när jag vanligtvis går upp för att undgå familjen och ?min lilla tornado?, och kunna skriva. Som vanligt, innan jag börjar, kollade jag mobilen och ett meddelande på WhatsApp förvånade mig.

Jag hade ett om att jag föreslagits som tänkbar kandidat till Nationalförsamlingen av Kubas Fackförening, CTC, och de behövde vissa upplysningar och ett foto. Under de följande dagarna fick jag liknande meddelanden från flera olika massorganisationer.

Det är tillfredsställande att veta att även om du arbetar varje dag utan att förvänta dig något erkännande, så bär ansträngningarna frukt i och med att andra ser i dig någon som är kapabel att representera dem i landets högsta beslutande organ, Folkmaktens Nationalförsamling.

Med vetskap om det enorma antalet dugliga människor som har briljanta meriter och som föreslagits, hade jag inte ens tänkt tanken att bli en kandidat för att eventuellt föreslås som ledamot i Nationalförsamlingen. Till min överraskning var det alltså så.

En lång rad möten och diskussioner visade att samhället välkomnade min kandidatur och efter flera dagars diskussioner och konsultationer blev jag slutligen nominerad av Kommunförsamlingen.

De senaste veckorna har jag haft upplevelser som jag vårdar som de mest värdefulla och givande i mitt liv. Det finns inget mer uppmuntrande än den goda, djupa och systematiska diskussionen mellan goda och fosterlandsälskande kubaner.

Utifrån den grunden har jag privilegiet att få denna möjlighet för att växa personligen och kollektivt, tillsammans med två andra kvinnor från vilka jag lärt mig mycket. Jag har vandrat genom mitt samhälle Puerto Padre, från djupet av fälten till stadens charmerande centrum som kysser havet, och jag kunde bekräfta på nytt hur många ödmjuka och modiga människor som går på denna jorden.

Med anmärkningsvärd mognad har varje samtal lyft våra problem som angeläget kräver vår kollektiva intelligens och kreativa anda. Vi har också pratat om ineffektivitet där det finns och bristen på mottaglighet där det finns och hur ett uppsving skulle kunna se ut för vår lidande ekonomi.

Men framförallt har vi tillsammans påmint oss om det ovärderliga i vårt sociala arbete och vad det har gjort för oss alla.

Vi har inga valkampanjer. Jag har inget att erbjuda utom mitt engagemang och mina ansträngningar. Jag ger inga vallöften för att få någon att rösta på mig, det vore oetiskt och inte värdigt vår demokrati.

Värdet i alla dessa möten med folk är att det inte är så kallt och opersonligt som ett foto och en biografi på ett papper. (Sådan information som sätts upp på anslagstavlor över alla kandidater). Det visar folk att det inte är någon skillnad på dem och oss som kandiderar, vilka människor vi alla är och att alla har uppgifter att fylla.

Att vara kandidater eller ledamöter gör oss inte bättre eller mer värdefulla än någon annan. Det ger oss inga privilegier, varken materiella eller ekonomiska.

Idag är det jag, Leidys, men det skulle kunna vara någon annan av de miljontals människor som bor på denna ö och som skulle kunna vara kandidater till Nationalförsamlingen. För det finns inget som så väl återspeglar och representerar det kubanska samhället som denna församling.

26 mars röstar vi inte för en eller flera kandidater. Vi röstar för något mycket större, något som går utöver oss. Vi röstar för Kuba, ett Kuba som är bättre och som är möjligt, men bara om vi gör det tillsammans.

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72